

Stará vojenská

Jiří Vondrák

Dusot kopyt dozněl, pluk už dozpíval,
Prach a dým roznesl dech vánku,
|: Prostřelený kotlík rzí se pokrývá,
Zabili i mladou markytánku. :|

Málo nás tu zbývá s naší bolestí,
Nepřítel snad nikdy ani nebyl,
|: Kdo je ještě živ, ten mluví o štěstí,
Kdo už ne ten poslouchá ho v nebi. :|

Na závěru ruka, smrtka na blízku,
Duše vzlétá, hlava už se sklání,
|: Komupak to píšem krví do písku,
Příroda, ta nečte naše psaní. :|

Spěte, kamarádi, není proč se bát,
Velitelé narodí se zase,
|: Vojáckové zase budou fasovat,
Od eráru věčné ubikace. :|

Spěte kamarádi, zpěv je jenom zpěv,
Nic nového na tom světě nění,
|: Zase bude láska, zase bude krev,
Jen nebude nikdy usmíření. :|